

služeći Kristu vjerom, ufanjem i ljubavlju i da Crkva nije samo tumač Božjega »moraš i ne smiješ«, nego u prvom redu voditeljica do Božjih visina.

2. Četrnaesti svezak zbirke »Der katholische Gedanke« upozna je nas sa zadnjim dijelom Gratry-jeve logike: Izvori. Alphons Gratry (1805—1872.) daje ovdje svoje lično proživljeno mišljenje i upute za izobrazbu duha u katoličkom smjeru. U tu mu svrhu služi i mir i oduševljenje i način pisanja i čitanje biblije i filozofa, napredak u znanosti i prekid s duhom vremena, vjera, bogoslovlje, matematika i prirodne znanosti. Doista, i danas još, nakon pedeset godina savremena lektira.

Dr. D. Kniewald.

Naval (P. Franciscus e Missionariis Filiis S. Cordis B. V. Mariae): **Theologiae Asceticae et Mysticae Cursus**, ad usum Seminariorum, Institutorum Religiosorum, Clericorum necnon Moderatorum animarum. Versio latina, iuxta tertiam editionem hispanicam, a P. Josepho M. Fernandez, eiusdem Congregationis alumno, accuratissime facta et ab Auctore recognita et approbata. Editio altera, 1925. In-8, pag. 361. — Libellis 12 — Linteo conlectum Lib. It. 17.50 — Casa Editrice Marietti — Via Legnano, 23 — Torino (18).

Zbito i pregledno podaje ovdje P. Naval čitav sustav asketskog i mističkog života i duhovnog vodstva. Opaža se utjecaj crkvenih odredaba, dobre stručne literature i opsežnog ličnog iskustva. Knjiga je naročito namijenjena kao priručnik u sjemeništima i redovničkim samostanima.

Dr. D. Kniewald.

Dr. P. Erhard Schiund O. F. M. and Dr. P. Folykarp Schmoll O. F.

M.: Erlösung, Religiös-wissenschaftliche Vorträge, Kösel-Pustet, München 1925., str. 63, Gm. I.—.

Po starom su običaju lektori filozofsko-bogoslovske visoke franjevačke škole u Münchenu i 1924. držali u korizmi niz konferencija za inteligenciju. Obradivali su pitanje otkupljenja na način, koji odgovara današnjim težnjama i shvaćanju.

Dr. D. Kniewald.

Dr. Dimitrije Stefanović: Evanđelje po Mateju. Drugo znatno izmjenjeno i dopunjeno izdanje. Beograd 1924. Geca Kon.

Auktor je namijenio knjigu pravoslavnim bogoslovima, sveštenicima i narodu. Upotrijebio je i vrsne katoličke komentare: Bispinga, Schanza, Pözlza i Dauscha. Prijevod je dobar, tumačenje jasno. Ugodno se dojima, što se auktor konstantno drži tradicionalne kršćanske nauke. Tumačeći 16. gl. lijepo riše karakter Petra apostola »kao čoveka tvrde i čiste vere«.

Dakako da se ne možemo složiti sa mišljenjem u bilješki 26 k stihu 19. str. 103.: Protiv učenja rimske crkve o primatu apostola Petra ima se primetiti, da je Hristos istu legislativnu i sudsku vlast u crkvi u 18.8 priznao svima apostolima«.

Jednako ne čini nam se ispravno u bilješki 11 k stihu 9, gl. 27. str. 162 gdje tumači proroštvo »i uzeh trideset srebrnika« itd.: »a što je navedene reči pripisao proroku Jeremiji, može se uzeti za omašku pamćenja izazvanu time, što se u Jerem. 18,2, 19, spominje lončar«.

Držimo, da se to ne bi slagalo sa pravim pojmom inspiracije. Dobro kaže Knabenbauer: Verum si consideramus quanta sollicitudine S. S. Patres omnem errorem a sacris auctoribus longissime esse remo-